

سَيِّدُ الْمُتَّقِينَ وَهُنَّ مُحْسِنُونَ إِذَا زَكَرْتَهُمْ جَاءَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○

حَمْ حَمْ عَسْقٌ ۝ كَذَلِكَ يُوحَى إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَا

إِنَّ اللَّهَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ

الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ۝ تَحَادُدُ السَّمَاوَاتُ يَتَفَطَّرُنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ وَالْمَلِيلَةُ

يُسِّيِّحُونَ بِمُحَمَّدٍ رَّبِّهِمْ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِي الْأَرْضِ أَلَا إِنَّ

إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ۝ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أُولَئِكَ اللَّهُ

حَفِيظًا عَلَيْهِمْ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ۝ وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا

إِلَيْكَ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِتَنْذِرَ أَمَّا الْقُرْآنِ وَمَنْ حَوْلَهَا وَتَنْذِرْ يَوْمَ

الْجَمْعِ لَأَرَيَّبَ فِيهِ فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ فِي السَّعْيِ ۝ وَلَوْ

شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَهُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ يَدْخُلُ مَنْ يَشَاءُ

فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمُونَ مَا لَهُمْ مِنْ وَلِيٌّ وَلَا نَصِيرٌ ۝ أَمْ اتَّخَذُوا

مِنْ دُونِهِ أُولَيَاءَ ۝ قَالَ اللَّهُ هُوَ الْوَلِيُّ وَهُوَ يُحْمِي الْمُؤْمِنَ وَهُوَ

عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ وَمَا اخْتَلَفُتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ

إِلَى اللَّهِ ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبِّي عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ ۝ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ۝

٤٢

அத்தியாயம் : 42

அஷ்வாரா – கலந்தாலோசித்தல்

வசனங்கள் : 53 மக்கீ ருகூல்கள் : 5

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. ஹா மீம்
2. அய்ன் எலின் காஃப்
3. (நபியே! யாவரையும்) மிகைத்தவனான; தீர்க்கமான அறிவுடையவனான அல்லாஹ் உமக்கும், உமக்கு முன்னிருந்தவர்களுக்கும் இவ்வாறே (தன்னுடைய வசனங்களை) வஹ்மூலம் அறிவிக்கிறான்.
4. வானங்களிலுள் ளவைகளும், பூமியிலுள் ளவைகளும் அவனுக்கே உரியவையாகும்; (யாவரையும் விட) அவனே மிக்க உயர் வானவன்; மிக மகத்தானவன்.
5. (அல்லாஹ்வின் மகத்துவத்தால்) வானங்கள் – அவற்றின் மேற்புறத்திலிருந்து பிளந்துவிட சமீபிக்கும்; மலக்குகளும் (பயந்து) தங்களிரட்சகளின் புகழைக் கொண்டு துதி செய்து, பூமியில் உள்ளவர்களுக்காக பாவமன்னிப்புத் தெடுகின்றனர்; நிச்சயமாக அல்லாஹ் வே, மிக்க மன்னிப்பவன்; மிக்க கிருபையூடோன் என்பதை(நபியே! நீர்) அறிந்துகொள்வீராக!
6. அன்றியும், அவனைத்தவிர (தங்களுக்குப்) பாதுகாவலர்களாக எடுத்துக் கொண்டார்களே அத்தகையவர்கள் – அல்லாஹ் அவர்களின் செயல் களை கவனித்தவனாக இருக்கின்றான்; (நபியே!) அவர்கள் (காரியத்தின்) மீது நீர் பொறுப்பாளரும் அல்லர்.
7. மேலும் அவ்வாறே " நகரங்களின் தாய் (ஆகிய மக்காவில் உள்ளோரு) க்கும், அதைச் சூழ உள்ளோராகிய அகிலத்தார் யாவாருக்கும், நீர் அச்சமூட்டி எச்சரிப்பதற்காகவும், அதில் சந்தேகத்திற்கிடமின்றி (மனிதர்கள்) ஒன்று திரட்டப்படும் (மறுமை) நாளைப்பற்றியும் நீர் அச்சமூட்டி எச்சரிப்பதற்காகவும் அரபி (மொழி) க்குர் ஆனை உமக்கு நாம் (வஹ்மீன் மூலம்) அறிவித்தோம். (அந்நாளில்) ஒரு கூட்டத்தார் சவனத்திலும், ஒரு கூட்டத்தார் நரகத்திலும் (இருப்பார்கள்).
8. அன்றியும் அல்லாஹ் நாடியிருந்தால், அவர்களை (ஓரே மார்க்கத்தையுடைய) ஓரே சமுதாயத்தினராக ஆக்கியிருப்பான்; எனினும், தான் நாடியவர்களை தன் அருளில் அவன் புகச்செய்வான்; அநியாயக்காரர்களோ – அவர்களுக்குப் பாதுகாவலனும் இல்லை; எந்த உதவியாளனும் இல்லை.
9. (நபியே! அல்லாஹ்வாகிய) அவனைத்தவிர (வேறு) பாதுகாவலர்களை அவர்கள் எடுத்துக் கொண்டனரா? (அது சரியல்ல) ஆகவே, அல்லாஹ் அவன் (ஒருவன்) தான் (உண்மையான) பாதுகாவலன்; அவனே மரணித்தோரை உயிர்ப்பிக்கிறான்; அவன் ஒவ்வொரு பொருளின் மீதும் மிக்க ஆற்றலுடையவன்.
10. இன்னும் (நபியே! அவர்களிடம் நீர் கூறுவீராக!) நீங்கள் எவ்விஷயத்தில் கருத்து வேறுபாடுகொண்டிருக்கிறீர்களோ, அதன்தீர்ப்பு அல்லாஹ்வின் பக்கமே இருக்கின்றது; அந்த அல்லாஹ்தான் என் இரட்சகன்; அவன் மீதே (என்னுடைய காரியங்களை ஒப்படைத்து முழுமையாக) நம்பிக்கை வைக்கிறேன்; இன்னும் அவனளவிலேயே (வழிபட்டு) நான் திரும்புவேன்.

فَاطَّرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ جَعَلَ لَكُم مِّنْ أَنفُسِكُمْ أَزْوَاجًاٌ
 مِّنَ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًاٌ إِذَا رَأُوكُمْ فِيهِ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ
 السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿١﴾ لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَبْسُطُ
 الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ بِحُلْلِ شَيْءٍ عَلَيْهِمْ ﴿٢﴾ شَرَعَ لَكُمْ
 مِّنَ الدِّينِ مَا وَضَى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْجَبْنَا إِلَيْكُمْ وَمَا
 وَصَبَّنَا بِهِ إِبْرَاهِيمُ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَ
 لَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ اللَّهُ
 يَعْلَمُ بِإِيمَانِهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ ﴿٣﴾ وَمَا
 تَفَرَّقُوا إِلَّا مَنْ بَعْدَ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَعْدَ إِبْيَانِهِمْ وَلَوْلَا
 كَلِمَةُ سَبَقَتْ مِنْ رَّبِّكَ إِلَى آجِلٍ مُّسَمًّى لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ وَ
 إِنَّ الَّذِينَ أُرْثَوُ الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مُرْيَبٌ ﴿٤﴾
 فِلِذَائِكَ فَادْعُ وَاسْتَقِمْ كَمَا أُمْرَتَ وَلَا تَتَبَعِ هُوَأَهُمْ
 وَقُلْ أَمَنتُ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ كِتَابٍ وَأُمِرْتُ لِأَعْدِلَ
 بَيْنَكُمْ إِنَّ اللَّهَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ لَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ لَا
 حُجَّةٌ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ بِعِبَادَنَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿٥﴾

11.(அவனே)வானங்களையும், பூமியையும் புதிதாகப் படைத்தவன், உங்களுக்காக உங்களிலிருந்தே ஜோடி(களான மனைவி)களையும், கால்நடைகளிலிருந்து ஜோடிகளையும் அவன் ஆக்கி, அதைக்கொண்டு (இன உற்பத்திகளை இவ்வாறே பெருக்கி) உங்களை அவன் அதில் பரவச் செய்கிறான்; அவனைப்போன்று எப்பொருளும் இல்லை; அவனே(யாவற்றையும்) செவியேற்கிறவன்; பார்க்கிறவன்.

12. வானங்கள் மற்றும் பூமியின் (களஞ்சியங்களின்) சாவிகள் அவனுக்கே உரியதாகும். அவன் நாடியவர்களுக்கு உணவை (சம்பத்தை) விரிவாக்குகின்றான்; அளவோடும் கொடுக்கிறான்; நிச்சயமாக அவன், ஒவ்வொரு பொருளைப் பற்றியும் நன்கறிகிறவன்.

13. (விசவாசிகளே!) மார்க்கத்திலிருந்து நூற்றுக்கு எதனை அவன் உபதேசித்தானோ, அதனையே உங்களுக்கு அவன் மார்க்கமாக்கி இருக்கின்றான்; ஆகவே,(நபியே!) நாம் உமக்கு வஹி மூலம் அறிவித்ததும், இப்ராஹீம், மூஸா, ஸஸா ஆகியோருக்கு நாம் உபதேசித்ததும் (என்னவென்றால்) "நீங்கள் (ஏகதெய்வக் கொள்கையுடைய சத்திய) மார்க்கத்தை நிலை நிறுத்துக்கள்; நீங்கள் அதில் பிரிந்தும்விடாதீர்கள் (என்பதேயாகும்); ஆகவே இணைவைத்துக்கொண்டிருப்போர்களுக்கு, அவர்களை எதன் பால் நீர் அழைக்கின்றீரோ அது பருவாகத் தெரிகிறது. அல்லாஹ் தான் நாடியவர்களை தன்பக்கம் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்கிறான்; அவன் பக்கம் மீன்வோருக்கு நேர் வழியும் காட்டுகிறான்.

14. அவர்கள் தங்களுக்கிடையிலுள்ள பொறாமையால் தங்களிடம் (வேத) அறிவு வந்த பின்னரே தவிர, (இம்மார்க்கத்தில்) அவர்கள் பிரிந்து விடவில்லை. (அவர்களுக்குரிய தீர்ப்பு) ஒருகுறிப்பிடப்பட்ட தவணைவரைதான் என்று உமதி ரட்சகனுடைய வாக்கு முந்தியிருக்காலிடில், அவர்களுக்கிடையில் (இதுவரை) தீர்ப்பளிக்கப்பட்டிருக்கும்; இன்னும் நிச்சயமாக அவர்களுக்குப் பின்னர், அவ்வேதத்திற்கு அனந்தரக்காரர்களாக ஆக்கப்பட்டார்களே, அத்தகையோர் அ(வ்வேதத்தை) திலிருந்து அவநம்பிக்கை ஏற்படுத்தக்கூடிய சந்தேகத்தில் இருக்கிறார்கள்.

15. ஆகவே, அதற்காக—சத்தியமார்க்கத்தின்பால் அவர்களை) நீர் அழைப்பீராக! நீர் ஏவப்பட்ட பிரகாரம் நிலைத்தும் நிற்பீராக! அவர்களுடைய மனோ இச்சைகளையும் நீர் பின்பற்றாதீர்; இன்னும்,(அவர்களிடம்) நீர் கூறுவீராக அல்லாஹ் வேதத்திலிருந்து எதனை இறக்கி வைத்தானோ, அதனையே நான் விசவாசிக்கின்றேன்; உங்களுக்கிடையில் நீதமாகவேதீர்ப்பளிக்குமாறு நான் கட்டளையிடப்பட்டுள்ளேன்; அல்லாஹ் (தான்) எங்கள் இரட்சகனும் உங்கள் இரட்சகனுமாவான்; எங்கள் செயல்கள் எங்களுக்கு; உங்கள் செயல்களோ உங்களுக்கு; எங்களுக்கிடையிலும் உங்களுக்கிடையிலும் யாதொரு தர்க்கமும் இல்லை; நம்மிடையே (மறுமையில்) அல்லாஹ் ஒன்று சேர்ப்பான்; அவன்பக்கமே (நாம் யாவரும்) திரும்பிச் செல்ல வேண்டியதிருக்கிறது.

وَالَّذِينَ يُحَاجُونَ فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا اسْتَحْيَى لَهُ حُجَّتُهُمْ
 دَاهِضَةٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَلَمْ يَعْلَمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ^{١٧}
 اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَبَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ وَمَا يُدْرِيكَ
 لَعْلَ السَّاعَةَ قَرِيبٌ^{١٨} يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
 بِهَا وَالَّذِينَ آمَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ
 إِلَّا إِنَّ الَّذِينَ يُعَارُوْنَ فِي السَّاعَةِ لَفِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ^{١٩}
 اللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ يَرْزَاقُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ^{٢٠}
 مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرثَ الْأُخْرَةِ نَزِدُهُ فِي حَرثِهِ وَمَنْ
 كَانَ يُرِيدُ حَرثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَا لَهُ فِي الْأُخْرَةِ
 مِنْ نَصِيبٍ^{٢١} أَمْ لَهُمْ شُرَكٌ كُوَاشَرَ عَوْالَهُمْ مِنَ الَّذِينَ
 مَالُوا يَادُنَّ بِهِ اللَّهُ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَضْلِ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ
 وَإِنَّ الظَّلِيمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ^{٢٢} تَرَى الظَّلِيمِينَ
 مُشْفِقِيْنَ مِمَّا كَسَبُوا وَهُوَ وَاقِعٌ بِهِمْ وَالَّذِينَ
 آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّلِحَاتِ فِي رَوْضَتِ الْجَنَّةِ لَهُمْ مَا
 يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ^{٢٣}

16. இன்னும், அல்லாஹ் விவுயத்தில் (விசவாசிகளால்) அவனது அழைப்பிற்கு பதில் கூறப்பட்டபின்னர் தர்க்கித்துக் கொண்டிருக்கிறார்களே அத்தகையோர் – அவர்களுடைய தர்க்கம் அவர்களின் இரட்சகனிடம் வீணானதாகும்; அவர்களின்மீது (அல்லாஹ் வின்) கோபமும் உண்டு, கடினமான வேதனையும் அவர்களுக்குண்டு.

17. அல்லாஹ் எத்தகையவனென்றால், அவன்தான் உண்மையைக்கொண்டு (இவ்) வேதத்தையும், நீத்தையும் இறக்கிவைத்தான்; (நபியே!) மறுமை நான் சமீபத்தில் இருக்கலாம் எனுமக்கு அறிவிப்பது எது?

18. (மறுமைநாளான) அதனை நம்பிக்கைக் கொள்ளாதவர்கள் அதைப்பற்றி (எப்போதுவரும், என்று) அவசரப்படுகின்றனர்; மேலும், விசவாசம் கொண்டார்களே அத்தகையவர்கள் அதனைப்பற்றி பயந்தவர்களாக இருக்கின்றார்கள்; இன்னும் நிச்சயமாக, அது (வருவது) உண்மைதான் என்றும் அவர்கள் அறிவார்கள்; நிச்சயமாக மறுமையைப்பற்றி சந்தேகத்தி விருக்கின்றார்களே அத்தகையவர்கள், வெகு தூரமான வழிகேட்டில்தான் இருக்கிறார்கள் என்பதை (நபியே! நீர்) அறிந்துகொள்ளிராக.

19. அல்லாஹ், தன் அடியார்களை அன்பாகக் கவனித்து வருபவன். (ஆகவே) அவன் நாடியவர்களுக்கு (வேண்டிய) உணவளிக்கிறான்; அவனே பலமிக்கவன் (யாவரையும்) மிகைத்தோன்.

20. (தன் செயலின் மூலம்) எவர் மறுமையின் விளைச்சலை (பயனை) நாடுகின்றாரோ, அவருடைய விளைச்சலில் நாம் அவருக்காக அதிகப்படுத்து வோம்; இன்னும் எவர் இம்மையின் விளைச்சலை_ (பயனை மட்டும்) நாடுகின்றாரோ, நாம் அவருக்கு அதிலிருந்து கொடுக்கின்றோம்; அவருக்கு மறுமையில் யாதொரு பாத்தியதையுமில்லை.

21. மார்க்கத்தில் அல்லாஹ் எதற்கு அனுமதியளிக்கவில்லையோ அதை அவர்களுக்கு மார்க்கமாக்கி வைக்கக்கூடிய இணையாளர்கள் அவர்களுக்கு இருக்கின்றார்களா? (கூலி கொடுப்பது மறுமை நாளில்தான் என்ற) தீர்ப்புப்பற்றிய (அல்லாஹ் வுடைய) வாக்கு இல்லாதிருந்தால், அவர்களுக்கிடையில் (இது வரையில்) தீர்ப்பளிக்கப்பட்டே இருக்கும்; நிச்சயமாக (இத்தகைய) அநியாயக்காரர்கள்_ அவர்களுக்குத் துன்புறுத்தும் வேதனை உண்டு.

22. (நபியே) அநியாயக்காரர்களை_ தாங்கள் சம்பாதித்ததிலிருந்து (தங்களுக்கு என்ன ஏற்படுமோ என) பயந்து கொண்டிருப்பவர்களாக (அந்நாளில்) நீர் காண்பீர். அதுவோ அவர்களுக்கு நிகழக்கூடியதாக உள்ளது; இன்னும் விசவாசங்கொண்டு, நற்கருமங்களும் செய்கின்றார்களே அத்தகையவர்கள், சுவனபதிகளின் பூங்காவனங்களில் இருப்பார்கள்; அவர்களுடைய இரட்சக னிடத்தில் அவர்கள் நாடியவை அவர்களுக்குண்டு; அதுவே மிகப்பெரும் பேரருளாகும்.

ذلِكَ الَّذِي يُبَشِّرُ اللَّهُ عِبَادَةَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصِّلَحَاتِ
 قُلْ لَا أَسْلِكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا مُوَدَّةً فِي الْقُرْبَىٰ وَمَنْ يَقْرَفُ
 حَسَنَةً تُزِدُّهُ فِيهَا حُسْنًا إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ شَكُورٌ^{٢٤} أَمْ يَقُولُونَ
 افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَإِنْ يَبْشِرَ اللَّهُ يَخْتَمُ عَلَى قَلْبِكَ طَوَّمْ
 اللَّهُ الْبَاطِلَ وَيُحَقِّقُ الْحَقَّ بِكَلْمَتِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَنَاتِ الْمُجْدِرِ^{٢٥}
 وَهُوَ الَّذِي يَقْبِلُ التَّوْبَةَ عَنِ عِبَادَةٍ وَيَعْفُوُ عَنِ السَّيِّئَاتِ
 وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ^{٢٦} وَيَسْتَجِيبُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصِّلَحَاتِ
 وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ وَالْكُفَّارُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ^{٢٧} وَلَوْ
 بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادَةٍ لَبَغَوا فِي الْأَرْضِ وَلَكِنْ يُنْزِلُ بِقَدْرِ
 مَا يَشَاءُ إِنَّهُ بِعِبَادَةٍ حَبِيرٌ بَصِيرٌ^{٢٨} وَهُوَ الَّذِي يُنْزِلُ الْغَيْثَ
 مِنْ بَعْدِ مَا قَنَطُوا وَيَسْرُ رَحْمَتَهُ وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ^{٢٩} وَ
 مِنْ أَيْتِهِ خَلْقُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَثَ فِيهِمَا مِنْ دَلَائِلَ
 وَهُوَ عَلَى جَمِيعِهِمْ إِذَا يَشَاءُ قَدِيرٌ^{٣٠} وَمَا أَصَابَكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ فِيمَا
 كَسَبْتُ أَيْدِيْكُمْ وَيَعْفُوُ عَنْ كَثِيرٍ^{٣١} وَمَا أَنْتُ بِمُعْجِزِيْنَ
 فِي الْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ قَوْلٍ^{٣٢} وَلَا نَصِيرٍ

بَلْ

23. விசுவாசங்கொண்டு, நற்கருமங்களும் செய்ததன் அடியார்களுக்கு அல்லாஹ் நன்மாராயங்கூறுவதும் அதுவே! (நபியே) நீர் கூறுவீராக: "பந்துக்களில் நட்பைத் தவிர இதற்காக நான் யாதோரு கூலினையையும் கேட்கவில்லை; " எவர் ஒரு நன்மை செய்கிறாரோ அவருக்கு நாம் அதில் (மேலும்) நன்மையை அதிகப்படுத்துவோம்; நிச்சயமாக அல்லாஹ், மிக்க மன்னிக்கிறவன், நன்றி பாராட்டுகிறவன்.

24. (நபியே!) அல்லாஹ் வின் மீது அவர் பொய்யைக் கற்பனை செய்து கூறு) கிறார் என்று அவர்கள் (உம்மைப்பற்றிக்) கூறுகின்றார்களா? அல்லாஹ் நாடினால், உமது இதயத்தில் முத்திரையிட்டுவிடுவான்; அல்லாஹ் வோ பொய்யை அழித்துவிடுகிறான்; இன்னும், தன் வார்த்தைகளைக்கொண்டு உண்மையை நிலைநிறுத்துவான்; நிச்சயமாக அவன், நெஞ்சங்களில் உள்ளவைகளை நன்கறிகிறவன்.

25. மேலும் அவன் எத்தகையவனென்றால், தன் அடியார்களின் தவ்பாவை (பாவமீட்சியை) அவனே ஏற்றுக்கொள்கிறான்; தீயவைகளை மன்னித்தும் விடுகின்றான்; நீங்கள் செய்பவைகளையும் அவன் நன்கறிகிறான்.

26. அன்றியும் விசுவாசங்கொண்டு, நற்கருமங்களும் செய்தோர் (களின் பிரார்த்தனை) களுக்கும் பதிலளித்து, தன்னுடைய பேரருளிலிருந்து (இன்னும்) அவர்களுக்கு அதிகப்படுத்துகின்றான்; இன்னும் நிராகரிப்போர்_அவர்களுக்குக் கடினமான வேதனையுண்டு.

27. அல்லாஹ் தன் அடியார்களுக்கு (அவர்களின் தேவைக்குமேல்) உணவை (சம்பத்தை) விரிவாக்கி (க் கொடுத்து) விட்டால், அவர்கள் பூமியில் அட்டேழியம் செய்துவிடுவார்கள். எனினும், (அவர்களின் தேவைக்குத் தக்கவாறு) தான் நாடிய அளவைக்கொண்டு (வானத்திலிருந்து) இறக்கிவைக்கிறான்; நிச்சயமாக அவன், தன் அடியார்களைப்பற்றி நன்கு உணர்பவன்; (அவர்களுடைய செயலைப்) பார்க்கிறவன்.

28. இன்னும், அவன் எத்தகையவனென்றால், அவர்கள் நிராசையடைந்து விட்டபின்னர், மழையை அவன் இறக்கிவைக்கின்றான்; மேலும், தன்னுடைய அருளைப் பரப்புகிறான். அவனே புகழுக்குரிய பாதுகாவலன்.

29. வானங்களையும், பூமியையும் படைத்திருப்பதும், ஊர்வனவற்றிலிருந்து அவை இரண்டிலும் பரவச் செய்திருப்பதும் அவனுடைய அத்தாட்சிகளில் உள்ளவையாகும்; இன்னும், அவன் நாடிய போது (அவை இறந்தபின்னர்) அவை களை ஒன்று சேர்ப்பதின் மீது ஆற்றலுடையவன்.

30. மேலும், துங்பத்தால் எது உங்களை வந்தடைந்தாலும், உங்கள் கரங்கள் சம்பாதித்துக் கொண்ட (காரணத்) தினாலாகும். (உங்களைப் பிடிக்க வேண்டிய வற்றிலிருந்து) பெரும்பாலானவற்றை அவன் மன்னித்தும் விடுகிறான்.

31. நீங்களோ பூமியில் (அல்லாஹ் வாகிய அவனை) இயலாமையில் ஆக்கிவிடுபவர்கள்லர்; மேலும், அல்லாஹ் வையைன்றி, உங்களுக்கு எந்த பாதுகாவலனும், உதவிபுரிபவனும் இல்லை.

وَمَنْ أَتَيْهُ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَا لِأَعْلَامٍ ۝ إِنْ يَسْأُسِكُنَ الرِّيحُ
 فَيُظْلِلُنَ رَوَادِكَ عَلَى ظَهْرِهِ ۝ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَارٍ
 شَكُورٍ ۝ أَوْ يُوْقِهُنَ بِمَا كَسَبُوا وَيَعْفُ عَنْ كَثِيرٍ ۝ وَيَعْلَمُ
 الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِنَا مَا لَهُمْ مِنْ فَحِيلٍ ۝ فَمَا أُوتِيتُمُ
 مِنْ شَيْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۝ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَآبَقُ
 لِلَّذِينَ امْنَوْا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ۝ وَالَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ
 كَبِيرًا لِإِثْمِ وَالْفَوَاحِشِ وَإِذَا مَا غَضِبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ ۝
 وَالَّذِينَ اسْتَحَابُوا رَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَمْرُهُمْ شُورَى
 بَيْنَهُمْ وَمِنَارَزَ فِنْهُمْ يُنْفِقُونَ ۝ وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمْ
 الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُونَ ۝ وَجَزَّ وَاسِيَّةٌ سَيِّئَةٌ مَثُلُّهَا
 فَهُنَّ عَفَّاً وَأَصْلَحَّ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّلَمِينَ ۝
 وَلَمَنِ اتَّصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولَئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِنْ
 سَيِّئَلٍ ۝ إِنَّهَا السَّيِّئُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَ
 يَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ
 أَلِيمٌ ۝ وَلَمَنْ صَبَرَ وَغَفَرَ إِنَّ ذَلِكَ لِمَنْ عَزْمٌ الْأُمُورِ ۝

32. இன்னும், மலைகளைப்போன்று கடலில் செல்லும் கப்பல்களும், அவனுடைய அத்தாட்சிகளில் உள்ளவையாகும்.

33. அவன் நாடி னால் காற்றை நிறுத்திவிடுவான்; அப்போது அதன் மேல் பரப்பின் மீது (இருந்தவாறே அசைவற்று) நின்றவையாக அவை ஆகிவிடும்; அதிகமாகப் பொறுமை கொள்வோர், நன்றி செலுத்துவோர் ஆகிய ஒவ்வொருவருக்கும் நிச்சயமாக இதில் பல அத்தாட்சிகள் இருக்கின்றன.

34. அல்லது அவர்கள் தேடிக் கொண்ட (தீ) வினையின் காரணமாக, அவைகளை(க் கடலில்) அவன் (மூழ்கடிக்கச் செய்து) அழித்துவிடுவான்; (அவர்கள் செய்த பாவங்களில்) அனேகவற்றை அவன் மன்னித்தும் விடுகின்றான்.

35. மேலும், நம்முடைய அத்தாட்சிகளில் தர்க்கம் செய்கின்றார்களே அத்தகையோர்(நம்முடைய பிடியிலிருந்து) தப்ப அவர்களுக்கு எந்த வழியுமில்லை என்பதை அறிந்து கொள்வார்கள்.

36. ஆகவே, எப்பொருளிலிருந்தும் நீங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருப்பது (நிலையற்ற) இவ்வுக்க வாழ்க்கையின் (அற்ப) ககங்களே! விசுவாசங்கொண்டு, தங்கள் இரட்சகளின் மீது (தங்கள் காரியங்களை ஒப்படைத்து முழுமையாக) நம்பிக்கை வைப்போருக்கு, அல்லாஹ்விடத்தில் உள்ள துமிக்க மேலானதும், மிக நிலையான துமாகும்.

37. மேலும், அவர்கள் எத்தகையோரென்றால் பெரும் பாவங்களையும், மானக்கேடான வியயங்களையும் தவிர்த்துக்கொள்வர்; இன்னும் அவர்களுக்குக் கோபம் ஏற்பட்டால் (பழுதீர்க்காது) மன்னித்துவிடுவார்கள்.

38. இன்னும் அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், தங்கள் இரட்சகளின் கட்டளைகளை ஏற்று தொழுகையையும் நிறைவேற்றுவார்கள்; (இத்தகையோர்) இவர்களின் காரியமோ தங்களுக்குள் கலந்தாலோசித்தலாக இருக்கும்; நாம் அவர்களுக்கு அளித்தவற்றிலிருந்து (தர்மமாகச்) செலவும் செய்வார்கள்.

39. இன்னும் அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், அவர்களுக்கு (மற்றவர்களால்) அக்கிரமம் ஏற்பட்டால், அதற்கு அவர்கள் (வரம்பு மீறாமல் தனக்கு அக்கிரமம் செய்தவர்களைத் தண்டிப்பதில்) உதவி பெறுவர்.

40. தீமைக்குக் கூலி (யாக) அதைப் போன்ற தீமையேயாகும்; ஆனால் எவரேனும் (பிறரின் அக்கிரமத்தை) மன்னித்து (அவருடன்) சமாதானம் செய்து கொண்டால், அவருடைய கூலி அல்லாஹ்வின் மீது (கடமையாக) இருக்கின்றது; நிச்சயமாக, அவன் (இதற்கு மாறாக) அநியாயம் செய்வோர்களை நேசிக்கமாட்டான்.

41. இன்னும் எவர், தமக்கு அக்கிரமம் இழைக்கப்பட்ட பின் (அதே அளவு பழுதீர்த்துக் கொள்வதற்கு) உதவி பெற்றுக்கொண்டாரோ— அத்தகையோர் அவர்களின் மீது (குற்றம் சுமத்து) யாதொரு வழியும் இல்லை.

42. (குற்றம் சுமத்து) வழி ஏற்படுவதெல்லாம் மனிதர்களுக்கு அநியாயம் செய்து நியாயமின்றி பூமியில் கொடுமை செய்கிறார்களே, அவர்கள் மீது தான்; அத்தகையோர்— அவர்களுக்கு மிகத்துன்புறுத்தும் வேதனையுண்டு.

43. மேலும், எவரோருவர் (பிறரால் பாதிக்கப்பட்ட பின்) பொறுத்துக் கொண்டு, மன்னித்தும்விட்டால், நிச்சயமாக இது, காரியங்களில் மிக்க உறுதியானதாகும்.

وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ وَلِيٌّ مِنْ بَعْدِهِ وَتَرَى الظَّلَمِينَ
 لَمَارًا وَالْعَذَابَ يَقُولُونَ هَلْ إِلَى مَرَدٍّ مِنْ سَيِّلٍ^{٣٣} وَتَرَاهُمْ
 يُعَرِّضُونَ عَلَيْهَا خَشِيعِينَ مِنَ الدُّلُّ يُنْظَرُونَ مِنْ طَرْفٍ خَفِيٍّ
 وَقَالَ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ الْخَسِيرِينَ الَّذِينَ حَسْرُوا أَنفُسُهُمْ وَأَهْلِبِهِمْ
 يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَلَا إِنَّ الظَّلَمِينَ فِي عَذَابٍ مُّقِيدِينَ^{٣٤} وَمَا كَانَ لَهُمْ
 مِنْ أُولَئِكَ يُنْصُرُونَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ
 مِنْ سَيِّلٍ^{٣٥} إِسْتَحْيِيُّ الرَّبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَمَرَدَّهُ
 مِنَ اللَّهِ مَا لَكُمْ مِنْ مَلْجَائِيَّةٍ وَمَا لَكُمْ مِنْ تِكْبِيرٍ^{٣٦} فَإِنَّ أَعْرَضُوا
 فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حِفيظًا إِنْ عَلَيْكَ إِلَّا الْبَلْغُ وَإِنَّا إِذَا أَذَّقْنَا
 الْإِنْسَانَ مِنَارَ حَمَّةً فَرَحَ بِهَا وَإِنْ تُصْبِحُهُمْ سَيِّئَةٌ بِمَا قَدَّمُتُ
 أَيْدِيهِمْ فَإِنَّ الْإِنْسَانَ كَفُورٌ^{٣٧} إِلَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ طَ
 يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ يُهْبِطُ لِمَنْ يَشَاءُ إِنَّا شَاءُوا وَيَهْبِطُ لِمَنْ يَشَاءُ الذُّكُورُ^{٣٨}
 أَوْ يُزْوِجُهُمْ ذُكْرًا نَّا وَإِنَّا شَاءُوا وَيَجْعَلُ مَنْ يَشَاءُ عَقِيمًا أَنَّهُ عَلَيْهِ
 قَدِيرٌ^{٣٩} وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُحَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مَنْ قَرَأَ
 حَجَابٍ أَوْ يُرِسِّلَ رَسُولًا فَيُوحِي بِإِذْنِهِ مَا يَشَاءُ فَإِنَّهُ عَلَى حِكْمَةٍ^{٤٠}

44. இன்னும் எவ்வரை அல்லாஹ் தவறான வழியில் விட்டுவிடுகிறானோ அதற்குப் பின்னர், அவருக்குப் பாதுகாவலர் எவருமில்லை; மேலும், (நபியே! வரம்பு மீறி) அநியாயம் செய்தவர் கள், வேதனையைக் கண்டுவிட்ட சமயத்தில், "அங்கிருந்து)திரும்பிச் செல்ல ஏதாகிலும் வழியுண்டா?" என்று அவர்கள் கூறுவதை நீர் காண்பீர்.

45. இன்னும், சிறுமையினால் (தலை தாழ்த்திப்) பணிந்தவர்களாக, மறைவாகக் கடைக் கண்ணால் நோட்டமிட்டவர்களாக (நரகமாகிய) அதன் மீது அவர்கள் எடுத்துக்காட்டப்படுவர்களாக அவர்களை (நபியே! நீர்) காண்பீர்; இன்னும் விசுவாசங்கொண்டோர், "நிச்சயமாக நஷ்டமடைந்தவர்கள், மறுமை நாளில் தங்களுக்கும் தம் குடும்பத்தினருக்கும் நஷ்டத்தைத் தேடிக் கொண்டவர்கள்தான்" என்று (அப்போது) கூறுவார்கள்; நிச்சயமாக (இத்தகைய) அநியாயக்காரர்கள் நிலையான வேதனையில் இருப்பார்கள் என்பதை அறிந்து கொள்வீராக!

46. (அந்நாளில்) அல்லாஹ் வையன் றி அவர்களுக்கு உதவிசெய்கின்ற பாதுகாவலர்கள் அவர்களுக்கு இருக்கவுமாட்டார்கள்; இன்னும், எவ்வரை அல்லாஹ் வழிகேட்டில் விட்டு விட்டானோ, அவருக்கு (அதிலிருந்து விடுபட) யாதொரு வழியுமில்லை.

47. அல்லாஹ் விடமிருந்து மற்றெவராலும் தடுக்கமுடியாத (கியாம)நாள் வருவதற்கு முன்னதாகவே, உங்கள் இரட்சகனுக்குப் பதிலளியுங்கள்; அந்நாளில் உங்களுக்கு யாதொரு ஒதுங்கு மிடமும் இராது; (உங்கள் பாவங்களை) நீங்கள் மறுப்பதும் உங்களுக்கில்லை.

48. ஆகவே, (நபியே!) அவர்கள் புறக்கணித்துவிட்டால் (நீர் கவலையுறாதீர்; ஏனென்றால்) அவர்களைப் பாதுகாப்போராகநாம் உம்மை அனுப்பவில்லை; (நம் தூதை) எத்திவைப்பதைத்தவரில் (வேறெதுவும்) உம்மீதில்லை; இன்னும், நிச்சயமாக நாம் நம்மிடமிருந்து அருளை மனிதனுக்கு நாம் சுவைக் கச் செய்தால், அதனைக்கொண்டு அவன் மகிழ்ச்சி அடைகிறான்; அவர்களுடைய கரங்கள் முற்படுத்திய (பாவத்தின் காரணத்தால், அவர்களைத் தீங்குபீடித்தால், நிச்சயமாக மனிதன் (நன்றிகெட்டவனாகி அல்லாஹ்வையே) நிராகரிப்பவனாக இருக்கிறான்.

49. வானங்கள் மற்றும் பூமியின் ஆட்சி அல்லாஹ்வுக்கே உரியதாகும்; அவன் நாடியவற்றை அவன் படைக்கிறான்; (ஆகவே) அவன் நாடியவர்களுக்குப் பெண் மக்களை அன்பளிப்புச் செய்கிறான்; அவன் நாடியவர்களுக்கு ஆண் மக்களை அன்பளிப்புச் செய்கிறான்.

50. அல்லது, ஆண்மக்களையும், பெண்மக்களையும் கலந்தே கொடுக்கின்றான்; அன்றியும், அவன் நாடியவர்களை மலடாகவும் ஆக்கி விடுகின்றான்; நிச்சயமாக அவன் (யாவற்றையும்) நன்கறிந்தவன்; (தான் விரும்பியதைச் செய்ய) மிக்க ஆற்றலுடையவன்.

51. வஹ்யின் மூலமோ, அல்லது திரைக்கு அப்பாலிருந்தோ; அல்லது ஒரு தூதரை அனுப்பியோ தவிர எந்த மனிதருக்கும் அல்லாஹ் அவருடன் பேசுவது (சாத்தியம்) இல்லை (அத் தூதர்) அவன் நாடியதை அவன் அனுமதி கொண்டு அவர் அறிவிப்பார்; நிச்சயமாக அவன், மிகுடயர்ந்தவன், தீர்க்கமான அறிவுடையவன்.

وَكَذِلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَبُ
 وَلَا إِلَيْهِمَا نُولَّنَا وَلِكُنْ جَعَلْنَاهُ نُورًا نَهْدِي بِهِ مَنْ شَاءَ مِنْ عِبَادِنَا
 وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ۝ صِرَاطَ اللَّهِ الَّذِي لَهُ مَا
 فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۚ إِلَّا إِلَى اللَّهِ تَصِيرُ الْأُمُورُ ۝
 سُوْرَةُ الْبَرِّ فِيهَا تَسْعَةٌ وَتِسْعُونَ آيَاتٍ وَكُوْنَةُ سُوْرَةِ الْبَرِّ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
 حَمْدٌ لِلَّهِ وَالْكِتَبِ الْمُبِينِ ۝ إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا لِّعَلَّكُمْ
 تَعْقِلُونَ ۝ وَإِنَّهُ فِي أُمُّ الْكِتَبِ لَدَيْنَا الْعِلْمُ حَكِيمٌ ۝ أَفَنَضَرُّ
 عَنْكُمُ الَّذِي رَأَيْنَاهُ أَنْ كُنْتُمْ قَوْمًا مُّسْرِفِينَ ۝ وَكُمْ أَرْسَلْنَا
 مِنْ نَّبِيٍّ فِي الْأَوَّلِينَ ۝ وَمَا يَأْتِيهِمْ مِّنْ نَّبِيٍّ إِلَّا كَانُوا يَهْدِيهِ
 يَسْتَهْزِئُونَ ۝ فَأَهْلَكْنَا أَشَدَّ مِنْهُمْ بُطْشًا وَمَضْيًّا مَثْلًا
 الْأَوَّلِينَ ۝ وَلَيْسَ سَالُتُهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ لِيَقُولُنَّ
 خَلَقُوهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيُّ ۝ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَ
 جَعَلَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا لَّكُمْ تَهْتَدُونَ ۝ وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ
 السَّمَاءِ مَا يُنَزَّلُ فَإِنَّ شَرِنَابِهِ بَدَدَةٌ مَّيْتَانَةٌ كَذِلِكَ تُخْرَجُونَ ۝

بِعْدَ

مَعَ قَدْرَتِي

52. (நபியே!) இவ்வாறே உமக்கு நம்முடைய கட்டளையில் (குர் ஆனாகிய) உயிரானதை வஹி மூலமாக அறிவிக்கின்றோம் ; (இதற்கு முன்னர்) நீர் வேதம் என்றால் என்ன, இன்னும் விசுவாசம் என்றால் என்ன என்பதை அறிந்தவராக இருக்கவில்லை; ஆயினும், (இவ்வேதத்தை உமக்கு வஹி மூலம் அறிவித்து) இதனைப் பிரகாசமாகவும் ஆக்கி, நம் அடியார்களில் நாம் நாடியவர்களுக்கு இதனைக்கொண்டு நாம் நேர் வழி செலுத்துகின்றோம்; (நபியே!) நிச்சயமாக நீர், (மனிதர்களுக்கு) நேரானவழியின்பால் வழிகாட்டுவீர்.

53. (திட்டமாக இது தான்) அல்லாஹ் வுடைய வழி; அவன் எத்தகையவை என்றால் வானங்களில் இருப்பவையும் பூமியில் இருப்பவையும் அவனுக்கே உரியன; சகல காரியங்களும் அல்லாஹ் வின் பக்கமே சேரும் என்பதை (நபியே! நீர்) அறிந்து கொள்வீராக!

அத்தியாயம் : 43

அல்லூக்ருங்பு – அலங்காரம்

வசனங்கள் : 89 மக்கீ ரூக்கிள்கள் : 7

**அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ் வின் பெயரால் (ஒதுகிறேன்).**

1. ஹா மீம்
2. தெளிவான வேதத்தின் மீது சத்தியமாக;
3. நிச்சயமாக நாம், இதனை நீங்கள் விளங்கிக் கொள்வதற்காக அரபி மொழியிலான குர் ஆனாக ஆக்கியிருக்கிறோம்.
4. இன்னும் நிச்சயமாக, இது நம்மிடத்திலுள்ள (லவ்ஹால் மஹ்ரஃபுள் என்னும்) தாய் நூலில் (பாதுகாக்கப்பட்டு) இருக்கிறது; (இது வேதங்களில்) மிக்க உயர்வான, ஞானம் நிறைந்ததாகும்.
5. நீங்கள் வரம்பு மீறிய சமூகத்தவராகி விட்டார்கள் என்பதற்காக, (வேதத்தின்) நினைவுறுத்தலை உங்களை விட்டு முற்றாக்நாம் தடுத்துவிடுவோமா?
6. (உங்களுக்கு) முன்னிருந்தசமூகத்தவர் களிலும், நாம் எத்தனையோ நபிமார்களை அனுப்பி இருக்கின்றோம்.
7. எந்த நபியும் – அவரை அவர்கள் பரிகசிக்கக்கூடியவர்களாக இருந்தே தவிர – அவர்களிடம் வருவதில்லை,
8. பின்னர் இவர்களைவிட மிக்க பலசாலி (களான அவர்) களை நாம் அழித்துவிட்டோம்; (இதற்கு) முன்னிருந்தோரின் உதாரணம் (படிப்பினையாகச்) சென்றே உள்ளது.
9. (நபியே!) அவர்களிடம்; "வானங்களையும், பூமியையும் படைத்தவன் யார்?" என்று நீர் கேட்டால், (யாவையும்) மிகைத்தவன், நன்கறிகிறவன் (ஆகிய அல்லாஹ்) தான் அவைகளை படைத்தான் என்று நிச்சயமாக அவர்கள் (பதில்) கூறுவார்கள்.
10. அவன் எத்தகையவை என்றால், உங்களுக்கு பூமியை (உறுதியான) விரிப்பாக ஆக்கினான்; நீங்கள் (பிரயாணத்தில்) வழிபெறுவதற்காக அதில் பல பாதைகளையும் உங்களுக்காக அவன் அமைத்தான்.
11. இன்னும் அவன் எத்தகையவை என்றால், அவன் வானத்திலிருந்து தண்ணீரை அளவோடு இறக்கி வைக்கிறான்; (அல்லாஹ் விய) நாமே, பின்னர் அதனைக்கொண்டு, இறந்துபோன ஊரை (பூமியை) உயிர்ப்பிக்கின்றோம்; இவ்வாறே நீங்களும் (இறந்த பின்னர் உயிர் கொடுத்து) வெளிப்படுத்தப்படுவீர்கள்.